

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120200461
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5120200461.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci navrhovateľky: Z. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, XXX XX E., Česká republika, zastúpená JUDr. Radimem Kubicom, MBS, advokátom so sídlom O. F. XXX, XXX XX U. - Z., Česká republika, proti odporcovi: PRECISTEC GROUP s. r. o., so sídlom Zárieč - Keblov 74, 013 32 Svederník, IČO: 46 535 519, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 14C/1/2020-53 zo dňa 10. februára 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu Žilina č. k. 14C/1/2020-53 zo dňa 10. februára 2020 potvrdzuje.

Odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odvolací súd nariaďuje súdu prvej inštancie opravu napadnutého uznesenia v jeho výroku o trovách konania, a to tak, že tento správne znie:

„Odporcovi náhradu trov konania vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepriznáva.“.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd (ďalej aj súd prvej inštancie) zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil odporcovi (označenému ako žalovaný) povinnosť zasielať od okamihu doručenia tohto neodkladného uznesenia polovicu nájomného dojednaného v zmluve o nájme nebytových priestorov na nehnuteľnosti zo dňa 01.01.2014, uzavretej medzi S. O. a spoločnosťou PRECISTEC GROUP s.r.o., so sídlom Zárieč - Keblov 74, 013 32 Svederník, IČO : 46 535 519, teda čiastku 1.400,00 Eur, za nehnuteľnosti: a) parcela KN-C č. 120/114 - zastavaná plocha o výmere 699 m², b) stavba - kapustáreň, bez súp. č. na parcele KN-C č. 120/114 - zastavané plochy, všetko na LV č. XXXX, k. ú. K., obec Žilina, na účet navrhovateľky, eventuálne, aby súd uložil odporcovi povinnosť zasielať od okamihu doručenia tohto neodkladného uznesenia polovicu nájomného dojednaného v zmluve o nájme nebytových priestorov na nehnuteľnosti zo dňa 01.01.2014, uzavretej medzi S. O. a spoločnosťou PRECISTEC GROUP s.r.o., so sídlom Zárieč - Keblov 74, 013 32 Svederník, IČO : 46 535 519, teda čiastku 1.400,00 Eur, za nehnuteľnosti : a) parcela KN-C č. 120/114 - zastavaná plocha o výmere 699 m², b) stavba - kapustáreň, bez súp. č. na parcele KN-C č. 120/114 - zastavané plochy, všetko na LV č. XXXX, k. ú. K., obec Žilina, na účet súdnej úschovy. O nároku na náhradu trov konania vo výroku uznesenia rozhodol tak, že navrhovateľke (označenej ako žalobkyňa) náhradu trov konania vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepriznal.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že s S. O. uzavreli manželstvo dňa 14.03.1992, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Novom Jičíně č. k. 14C/212/2108-6, ktorý nadobudol

právoplatnosť dňa 16.10.2018. Počas trvania manželstva nadobudli manželia do bezpodielového spoluvlastníctva manželov okrem iného aj nehnuteľnosti uvedené v petite návrhu, a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.09.2013 uzavretej medzi predávajúcim N. Z. a kupujúcim S. O.. Kupujúcim predmetných nehnuteľností bol podľa zmluvy S. O., ktorý tento právny úkon však uskutočnil počas trvania manželstva a existencie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), čo je zrejmé zo sobášneho listu. Tieto nehnuteľnosti boli nadobudnuté výlučne z prostriedkov patriacich do BSM. Skutočnosť, že uvedené nehnuteľnosti sú v BSM je preukázateľná aj z toho, že v rámci konania o vyporiadanie BSM, ktoré je vedené na Okresnom súde v Novom Jičine pod sp. zn. 7C/376/2018, sú všetky tieto nehnuteľnosti súčasťou vyporiadania a medzi bývalými manželmi ako jeho účastníkmi nie je spor o tom, či sú alebo nie sú súčasťou BSM. Dňa 01.01.2014 uzavrel S. O. s odporcom zmluvu o nájme nebytových priestorov na uvedené nehnuteľnosti, kde zmluvné strany dohodli nájomné vo výške 2.500,00 Eur za mesiac. V súčasnej dobe predstavuje výška nájmu 2.800,00 Eur mesačne, ako vyplýva z protokolu jednania medzi rodičmi maloletého dieťaťa, spísaného oddelením starostlivosti o deti Mestského úradu v Kopřivnici dňa 18.09.2018. Jediným spoločníkom a konateľom odporcu je S. O., ktorý okrem iného rozhoduje o vyplácaní finančných prostriedkov. Navrhovateľka nemá inú možnosť, ako sa domôcť nároku na výplatu jednej polovice hodnoty nájomného, ktoré spadá do doposiaľ nevyporiadaneho BSM za situácie, kedy a) hodnota tohto nájmu je súčasťou BSM, b) túto hodnotu spotrebuje iba výlučne S. O., c) navrhovateľka je v súčasnej dobe na nemocenskej a nemá žiadny príjem ako nemocenské dávky, d) za predpokladu, že bude hodnota nájomného takto spotrebovaná S. O. a on nebude schopný následne po právoplatnosti rozhodnutia o vyporiadaní BSM vyplatiť žalobkyni príslušnú hodnotu, je takto ohrozená aj exekúcia, pretože prostriedky už budú spotrebované a dlžník sa zbaví finančných prostriedkov, z ktorých by sa mohlo uskutočniť toto vyplatenie, e) ku dňu podania tohto návrhu nárok navrhovateľky stále trvá a nájomná zmluva je i naďalej v platnosti. Navrhovateľka sa tak domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, lebo S. O. má bezdôvodne celú čiastku nájomného na uvedených nehnuteľnostiach, obohacuje sa na jej úkor a znemožňuje tak vyporiadanie tejto pravidelnej mesačnej čiastky v rámci konania o vyporiadanie BSM.

3. Primárne súd prvej inštancie skúmal svoju právomoc, keďže navrhovateľka má trvalý pobyt v Českej republike (ďalej len „ČR“), pričom dospel k záveru, že táto je daná s ohľadom na ust. čl. 1 ods. 1 a čl. 4 ods. 1 a 2 Nariadenia Európskeho parlamentu s Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel I). Z hľadiska procesného postupu súdu v danej veci je namieste aplikovať lex fori t. j. procesné právo Slovenskej republiky.

4. Ohľadom osvedčených skutočností súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka a S. O. uzavreli manželstvo dňa 14.03.1992. Ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 16.10.2018. Počas manželstva, resp. počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, manželia okrem iného nadobudli aj dotknuté nehnuteľnosti v k.ú. K., evidované na LV č. XXXX (kúpna zmluva zo dňa 10.09.2013). V súčasnosti prebieha na Okresnom súde v Novom Jičine konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, predmetom ktorého sú aj dotknuté nehnuteľnosti v k. ú. K.. S. O. uzavrel dňa 01.01.2014 s odporcom zmluvu o nájme nebytových priestorov na nehnuteľnosti, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa nájomnej zmluvy článok III, bod 1 bola dohodnutá výška nájomného v sume 2.500,00 Eur mesačne. K tvrdeniam navrhovateľky o súčasnej výške nájomného v sume 2.800,00 Eur súd prvej inštancie uviedol, že z predloženej nájomnej zmluvy vyplýva výška nájomného v sume 2.500,00 Eur mesačne a žiadny dodatok k zmluve (o zmene výšky nájomného) nebol navrhovateľkou do spisu predložený a teda preukázaný. To, že v protokole zo dňa 18.09.2018 S. O. uviedol, že má príjem z prenájmu 2.800,00 Eur mesačne hrubého, ešte nemožno považovať za záväznú zmenu výšky nájomného medzi stranami nájomnej zmluvy.

5. Následne s odkazom na znenie ust. čl. 2 ods. 2 1 a 2, § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. c) a d), § 326 ods. 1, § 327 a § 329 ods. 2 CSP súd prvej inštancie uviedol, že neodkladné opatrenie je právnym inštitútom, účelom ktorého je rýchla, aj keď len dočasná úprava právnych vzťahov medzi stranami sporu, alebo zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci ešte nevykonateľného, alebo očakávaného súdneho rozhodnutia. Neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov strán sporu. Predpokladom pre vydanie neodkladného opatrenia je, aby bolo navrhovateľom neodkladného opatrenia tvrdené a osvedčené, že tu existuje určité právo, resp. právny vzťah medzi stranami sporu, že toto právo je porušované alebo ohrozené, že na jeho ochranu je potrebná dočasná úprava právnych vzťahov medzi stranami sporu práve nariadením neodkladného opatrenia, pričom navrhovaným neodkladným opatrením sa medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný

stav a neprímeraným spôsobom sa nezasiahne do právnych vzťahov medzi stranami. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia teda je, aby boli osvedčené základné skutočnosti umožňujúce súdu prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Ako vyplýva z účelu neodkladného opatrenia, súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na neodkladné opatrenie nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, ale podľa teórie občianskeho procesného práva má povahu osvedčovania. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd na základe stranou predložených alebo označených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné, aby mal súd osvedčené, t. j. mohol považovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu za nanajvyš pravdepodobné, všetky predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré možno začať len na návrh, je povinnosťou strany v podanom návrhu označiť a predložiť dôkazné prostriedky osvedčujúce aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o opodstatnenosti, legálnosti a primeranosti navrhovaného neodkladného opatrenia.

6. V konkrétnostiach dotknutej veci konajúci súd uviedol, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť platiť jej polovicu nájomného v sume 1.400,00 Eur mesačne. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že v rámci konania o vyporiadanie BSM sa vyporiadava všetko, čo patrí do masy BSM (teda hnutelné veci, nehnuteľné veci, úspory, príjmy, ako aj príjmy z prenájmu ...). Manželia nadobudli predmetné nehnuteľnosti počas trvania manželstva do BSM, čo nie je sporné v rámci konania o vyporiadanie BSM, ktoré prebieha na Okresnom súde v Novom Jičíně a ktoré doposiaľ (podľa vyjadrenia navrhovateľky) nie je právoplatne skončené. Do masy BSM patrí aj uvedené nájomné, preto tento nárok navrhovateľky (nárok na polovicu nájomného) a vyporiada sa v rámci tohto konania o vyporiadanie BSM na Okresnom súde v Novom Jičíně. Nariadiť neodkladné opatrenie možno za predpokladu, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Z odôvodnenia návrhu navrhovateľky však nevyplýva potreba bezodkladnej úpravy pomerov, t. j. uložiť požadovanú povinnosť odporcovi (platiť polovicu nájomného navrhovateľke), nakoľko navrhovateľka ani nebola zmluvnou stranou zmluvy o nájme nebytových priestorov. Podľa nájomnej zmluvy má odporca platiť nájomné S. O. a nie navrhovateľke. Preto nie je možné uložiť takúto povinnosť odporcovi. Nárok na nájomné za prenájom nehnuteľností (ktoré patria do BSM) patrí do BSM a je potrebné ho vyporiadať medzi manželmi v rámci konania o vyporiadanie BSM a nie v rámci iného konania (navrhovateľka voči obchodnej spoločnosti). Navrhovateľka tak neosvedčila existenciu skutočnej potreby úpravy pomerov prostredníctvom navrhovaného neodkladného opatrenia. Skutočnosťou uvádzané nie sú dôvodom splnenia zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ navrhovateľka poukázala aj na to, že hodnota nájomného bude spotrebovaná S. O. a on nebude schopný následne po právoplatnosti rozhodnutia o vyporiadaní BSM vyplatiť jej príslušnú hodnotu, je takto ohrozená aj exekúcia, pretože prostriedky už budú spotrebované a dlžník sa zbaví finančných prostriedkov na vyplatenie, súd prvej inštancie uvedené považoval len za žiadnym spôsobom neosvedčené tvrdenie navrhovateľky, smerujúce len voči jej bývalému manželovi, no nie voči odporcovi, proti ktorému podala tento návrh. Navrhovateľka teda neosvedčila ani reálne existujúcu obavu z ohrozenia exekúcie, ktorá by mohla byť spôsobilým základom pre záver o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia. Tento záver sa teda vzťahuje na návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ako aj z dôvodu obavy z ohrozenia exekúcie.

7. Súčasne okresný súd nemal za naplnený ani predpoklad nariadenia neodkladného opatrenia podľa ust. § 324 ods. 3 CSP. Vo vzťahu ku tomuto predpokladu nariadenia neodkladného opatrenia navrhovateľka neuviedla žiadne konkrétne tvrdenia. Uvedené konštatoval pri zohľadnení primárneho argumentu, pre ktorý rozhodol o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ktorým bolo neosvedčenie existencie skutočnej potreby úpravy prostredníctvom navrhovaného neodkladného opatrenia.

8. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie uzavrel, že v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a preto návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

9. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. čl. 4 a ust. § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. V prejednávanej veci návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a úspešnou stranou bol tak odporca. Nakoľko však v prípade zamietnutia takéhoto návrhu sa uznesenie druhej strane sporu - odporcovi ani nedoručuje, teda ani trovy tohto konania mu

nemohli vzniknúť, vo vzťahu k odporcovi z uvedeného dôvodu výrokom o trovách konania ani nemohol rozhodnúť, a preto o trovách konania rozhodol tak, ako bolo uvedené vo výroku uznesenia.

10. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, v ktorom sa domáhala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Odvolateľka svoj opravný prostriedok odôvodnila svojím nesúhlasom s právnym názorom súdu prvej inštancie. S odkazom na znenie ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky navrhovateľka namietala, že podľa jej názoru osvedčila, že S. O. poberá od roku 2014 na základe zmluvy o nájme nebytových priestorov na nehnuteľnosti zo dňa 01.01.2014 uzavretej s odporcom sumu 2.800,00 Eur mesačne. Rovnako osvedčila, že prenajímané nehnuteľnosti patria do BSM a potom aj nájomné bolo príjmom BSM. S ohľadom na skutočnosť, že je toto BSM stále nevyporiadané a spoločne s S. O. sú aj naďalej vlastníckymi dotknutými nehnuteľnosťami, je aj príjem z nájmu naďalej príjmom patriacim do nevyporiadaného BSM, a teda tento nárok svedčí obom bývalým manželom. S ohľadom na skutočnosť, že dotknuté nehnuteľnosti sa nachádzajú na území Slovenskej republiky (ďalej len „SR“), odporca, ktorý ich má v nájme, z ktorého plynie predmetné nájomné, má sídlo tiež na území SR, nie je vo veci miestne a vecne príslušný žiadny všeobecný súd v ČR. Navrhovateľka tak nemala možnosť domáhať sa ochrany svojich majetkových záujmov, smerujúcich voči odporcovi v ČR, ale len u všeobecného súdu v SR. Jediná žaloba, ktorá môže byť podaná v ČR, je žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia proti S. O. za obdobie po právoplatnosti rozvodu manželstva, teda od 16.10.2018 doposiaľ. Túto žalobu však nemožno smerovať proti odporcovi so sídlom v SR a tiež nie je možné dosiahnuť zabezpečenie nárokov predbežným opatrením súdom v ČR, keďže odporca nemá sídlo v ČR, ale v SR. Preto navrhovateľka zvolila logický postup - požiadala miestne príslušný súd v SR, aby bola poskytnutá predbežná ochrana jej záujmov vydaním neodkladného opatrenia, ktoré by uložilo povinnosť odporcovi zložiť nájomné, ktoré vypláca len S. O. a ona z neho nedostáva nič, na účet súdnej úschovy. Toto zabezpečenie jej oprávnených majetkových záujmov je v súlade s právom SR, s nárokom na súdnu a inú právnu ochranu podľa ústavného poriadku SR, ktorý dopadá mimo iné na všetky subjekty, ktorým svedčí vlastnícke právo v SR nachádzajúcich sa nehnuteľnosťami, nielen na občanov SR.

12. Navrhovateľka mala ďalej za to, že súd prvej inštancie mal nariadiť neodkladné opatrenie a poučiť ju o povinnosti podať príslušnú civilnú žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia proti S. O., prípadne jej určiť lehotu, v ktorej musí tak urobiť, no nemal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť, keďže jeho rozhodnutie ju poškodilo žalobkyni na jej majetkových právach, zaručených civilným právom i ústavou. Skutočnosť, že žaloba na S. O. bude podaná na území ČR je irelevantná a je logicky viazaná na miestnu príslušnosť súdu žalovaného, teda S. O.. Žiadnym predpisom predsa nie je ustanovené obmedzenie, podľa ktorého by musela byť podaná žaloba na plnenie v tom istom štáte, v ktorom došlo k vydaniu neodkladného opatrenia. Charakter neodkladného opatrenia, ktoré môže byť uložené aj tretej osobe (odporcovi) priamo predpokladá, že táto tretia osoba, ktorej je povinnosť neodkladným opatrením uložená, môže sídlieť, či bývať v zásade kdekoľvek, teda aj v inom štáte, než je príslušný súd účastníkom súdneho konania u žaloby na plnenie. Na základe uvedeného navrhovateľka tak uzavrela, že nemala inú možnosť ochrany svojho právom chráneného záujmu na vyporiadanie BSM v časti vyplácaných pravidelných úhrad nájomného len k rukám bývalého manžela, ako tú ktorú zvolila, keďže túto ochranu nemohla dosiahnuť žalobou, či návrhom na nariadenie predbežného opatrenia podľa práva ČR.

13. Pokiaľ okresný súd pripísal na ťarchu navrhovateľky, že neosvedčila svoje tvrdenie o možnom spotrebovaní vyplateného nájomného voči odporcovi, ale len voči manželovi, a to výlučne len tvrdeniami, navrhovateľka namietala, že a) osvedčila svoje právo na úhradu polovice vyplácaného nájomného k svojim rukám, keď dotknuté nehnuteľnosti, z ktorých plynie označený prospech patria celkom nespochybniteľne do vlastníctva žalobkyne a jej bývalého manžela S. O., b) osvedčila skutočnosť, že je mesačne vyplácaná suma 2.800,00 Eur, a to na základe prehlásenia S. O., ako aj na podklade samotnej nájomnej zmluvy, c) návrhom na súde v ČR by nemohla dosiahnuť vydanie rozhodnutia, ktoré by zaväzovalo odporcu k vyplácaniu polovice nájomného do súdnej úschovy, či k jej rukám. U všeobecného súdu v ČR môže navrhovateľka dosiahnuť v rámci prebiehajúceho sporu o vyporiadanie BSM len vyporiadanie nájomného, ktoré bolo vyplatené do zániku manželstva a teda i BSM, avšak nie nájomného, ktoré bolo vyplatené po zániku manželstva a ktoré je už v podobe polovice vyplácaného nájomného bezdôvodným obohatením bývalého manžela, d) nie je schopná zabezpečiť iným spôsobom, než návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia u miestne a vecne príslušného súdu v SR, aby nebola časť pravidelne hradeného nájomného, ktorá jej prináleží, spotrebovávaná len S. O., bez toho, aby z tejto sumy mala ako vlastníčka predmetných nehnuteľností akýkoľvek oprávnený prospech.

14. V závere svojho odvolania žalobkyňa uviedla, že za predpokladu, že bude hodnota nájomného spotrebovaná S. O. a následne po právoplatnom rozhodnutí súdu o vyporiadaní spoločného imania manželov on nebude schopný, jej vyplatiť hodnotu vyporiadania spoločného imania manželov, je takto ohrozená tiež exekúcia, keďže prostriedky už budú spotrebované a dlžník sa zbaví finančných prostriedkov, z ktorých by mohol vykonať toto vyplatenie. Navrhovateľka tak v súčasnosti nemá iný procesný prostriedok, ktorým by svoj nárok zabezpečila. Uloženie požadovanej povinnosti odporcovi by tak poskytlo právnu ochranu jej oprávneným majetkovým záujmom, keďže je i naďalej spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností, bez toho aby jej plynul majetkový prospech z nájomného, na ktorý má zo zákona nárok. S ohľadom na uvedené mala navrhovateľka za to, že súd prvej inštancie dospel na podklade vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, keď de facto ju obmedzil na ochrane jej majetkových práv.

15. Odporca sa k odvolaniu, aj napriek možnosti, písomne nevyjadril.

16. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že má v danej veci právomoc podľa ust. čl. 1 ods. 1 a čl. 4 ods. 1 a 2 Nariadenia Európskeho parlamentu s Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel I), odvolanie navrhovateľky bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP], preskúmal odvolaním navrhovateľky napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa ust. § 378 ods. 1 v spojení s ust. § 329 ods. 1 CSP) uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP vo výroku vo veci samej, ako aj v závislom výroku o trovách prvoinštančného konania ako vecne správne potvrdil.

17. Pre úplnosť odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní o vydanie neodkladného opatrenia pred začatím konania sú účastníkmi konania navrhovateľ a odporca, a nie žalovaný a žalobca, ako strany sporu, keďže žaloba vo veci samej na súd ešte nebola podaná.

18. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolacie námietky navrhovateľky formulované v podanom opravnom prostriedku, pričom sa v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie.

20. Neodkladné opatrenie nariadené v priebehu konania o veci samej alebo pred jeho začatím je dočasné opatrenie súdu, poskytujúce ochranu ohrozeným či porušeným právnym pomerom strán dovtedy, kým tieto nepodajú návrh na začatie konania, alebo kým súd svojím meritorným rozhodnutím neposkytne ochranu definitívnu.

21. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. IV.ÚS 252/2004 zo dňa 31.08.2004), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. I.ÚS 50/2004 zo dňa 03.03.2004). Do obsahu základného práva podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenia Ústavného súdu SR spis. zn. II. ÚS 3/1997 zo dňa 19.03.1997 a spis. zn. II. ÚS 251/2003 zo dňa 17.12.2003). S odkazom na doposiaľ uvedené odvolací súd považoval odvoláciu námietku navrhovateľky, že napadnutým uznesením súdu prvej inštancie bolo porušené jej právo podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR tým, že jej súd prvej inštancie neposkytol právnu ochranu nariadením neodkladného opatrenia, za nedôvodnú.

22. Vychádzajúc z navrhovateľkou predložených listinných dôkazov mal aj odvolací súd (rovnako ako súd prvej inštancie) osvedčené, že dotknuté nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. K. patria do zaniknutého spoločného BSM bývalých manželov - navrhovateľky a S. O.. K vyporiadaniu tohto majetkového spoločenstva doposiaľ nedošlo, preto sa príjem z nájmu dotknutých nehnuteľností - nájomné, a to aj za obdobie od zániku tohto majetkového spoločenstva až do jeho vyporiadania, riadi režimom spoločného imania manželov (§ 736 zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákoník). V zmysle

judikatúry Najvyššieho súdu ČR (rozsudok spis. zn. 28Cdo 2593/2008, 28Cdo 2594/2008 zo dňa 01.08.2008) po zániku BSM manželia síce už nenadobúdajú do bezpodielového spoluvlastníctva nový majetok, avšak do masy ich spoločného majetku pribúdajú prírastky a výnosy z majetku, ktorý bol v spoločnom vlastníctve manželov v čase jeho zániku. Tieto prírastky a výnosy sa následne vyporiadajú naraz v rámci vyporiadania BSM. Argumentácia navrhovateľky o bezdôvodnom obohacovaní sa S. O. na jej úkor tým, že poberá predmetné nájomné od odporcu v celom rozsahu, bola preto zjavne nedôvodná. Z uvedeného potom vyplýva tiež nedôvodnosť argumentácie navrhovateľky, že neodkladným opatrením malo byť tiež zamedzené tomu, aby S. O. spotreboval aj časť pravidelne hradeného nájomného, ktorá prináleží navrhovateľke. Do vyporiadania spoločného BSM sú totiž vlastníkmí výnosov zo spoločného majetku v celom ich rozsahu obaja manželia. K dočasnej bezodkladnej úprave pomerov medzi bývalými manželmi by však musel návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smerovať voči bývalému manželovi S. O. ako účastníkovi predmetnej zmluvy o nájme nebytových priestorov uzavretej medzi ním ako prenajímateľom a odporcom ako nájomcom dňa 01.01.2014, keďže podľa ust. čl. III. ods. 3 tejto zmluvy je nájomca povinný uhrádzať dohodnuté nájomné mesačne na základe faktúry vystavenej prenajímateľom v lehote splatnosti na ďalej uvedené č. bankového účtu. Zmena platobného miesta (k rukám navrhovateľky, resp. do súdnej úschovy) nariadeným neodkladným opatrením by vo vzťahu k S. O. nemala žiadne právne účinky, keďže rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľky nie je pre neho záväzné (§ 228 ods. 1 v spojení s § 234 ods. 2 CSP).

23. Pokiaľ navrhovateľka vo svojom opravnom prostriedku argumentovala tým, že ňou navrhované neodkladné opatrenie malo zabezpečiť jej pohľadávku vyplývajúcu z vyporiadania z bezpodielového vlastníctva manželov, keďže jej uspokojenie môže byť spotrebovaním nájomného len zo strany S. O. ohrozené, odvolací súd ani tento jej argument nepovažoval za dôvodný. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že navrhovateľka neosvedčila obavu, že by bolo ohrozené uspokojenie jej judikovanej pohľadávky proti S. O. vyplývajúcej z vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva ako predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia. Toho času totiž nie je zrejmé, k akému vyporiadaniu BSM navrhovateľky a S. O. dôjde a či vôbec z tohto vyporiadania navrhovateľke vyplynie nejaká pohľadávka, ktorej uspokojenie, (resp. výkon dotknutého rozhodnutia súdu o vyporiadaní BSM) by mohlo byť ohrozené spôsobom tvrdým navrhovateľkou. Odvolací súd tiež poukazuje na rozsah masy BSM, ako tento vyplýva zo žaloby navrhovateľky na vyporiadanie BSM a z vyjadrenia S. O. k tejto žalobe. Je nepochybné, že predmetom vyporiadania je majetok, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľky (v žalobe na vyporiadanie spoločného BSM) má hodnotu viac ako 100 miliónov Kč. Z uvedeného vyplýva, že ak v prípade vyporiadania tohto majetku ho nadobudne do výlučného vlastníctva vo väčšom rozsahu S. O., bude práve on povinný na vyrovnanie podielov vyplatiť navrhovateľke určitú peňažnú čiastku, ktorá bude môcť byť ako prípadná budúca pohľadávka uspokojená práve z tohto majetku. V tejto súvislosti odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že do masy BSM pribúdajú prírastky a výnosy z majetku, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v čase jeho zániku. Tieto prírastky a výnosy sa následne vyporiadajú naraz v rámci rozhodnutia o vyporiadaní BSM.

24. S prihliadnutím na záver o neosvedčení predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 1 CSP bolo vecne správnym rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako vecne správne potvrdil. Zároveň krajský súd potvrdil napadnuté uznesenie aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania, proti ktorému neboli odvolateľkou vznesené žiadne odvolacie námietky.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods. 1 CSP. Odporca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli (§ 255 ods. 1 CSP), a to v rozsahu 100 %.

26. Odvolací súd však odporcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by mu vôbec vznikli nejaké výdavky spojené s uplatňovaním, resp. bránením jeho práva. Odporca sa v predmetnej veci napokon ani len nevyjadril. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom v rozhodnej právnej úprave by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak, taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo

strán sporu (u jednej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesení Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/166/2016 zo dňa 26.10.2016 a spis. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

27. Na záver odvolací súd konštatuje, že výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie obsahuje zrejmu nesprávnosť spočívajúcu v chybnom označení strany, ktorej súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že nárok na náhradu trov konania súd prvej inštancie nepriznal odporcovi (v rozhodnutí súdu prvej inštancie označenému ako žalovaný), avšak vo výroku napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol navrhovateľku (v rozhodnutí súdu prvej inštancie označená ako žalobkyňa). Uvedenú zrejmu nesprávnosť preto odvolací súd v súlade s ust. čl. 4 ods. 2 Základných princípov CSP s použitím ust. § 224 CSP nariadil konajúcemu súdu odstrániť vydaním opravného uznesenia.

28. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).